

Sygn. akt IV P 248/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Lubinie Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	<u>SSR Agnieszka Czyczerska</u>
Protokolant:	Magdalena Weryńska

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2013 r. w Lubinie

na rozprawie sprawy

z powództwa D. S.

przeciwko (...) S.A. Oddział Zakłady (...) w K.

o ustalenie wypadku przy pracy

I. o d d a ł a powództwo,

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 120zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie,

III. nieuiszczonymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powód D. S. wniósł przeciwko stronie pozwanej (...) S.A. Oddział Zakłady (...) w K. pozew o uznanie zdarzenia z dnia 02.08.2011r. za wypadek przy pracy.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, że był zatrudniony u strony pozwanej w charakterze elektromontera. W dniu 02.08.2011r. pracował na zmianie II. Podczas podziału prac otrzymał polecenie uporządkowania elementów automatyki i kabli sterowniczych, składowanych w tunelu dojazdowym na poziomie zerowym budynku administracyjnego przy szybie (...). Praca ta polegała na ułożeniu zmagazynowanych elementów oraz przejrzeniu, oczyszczeniu i zakwalifikowaniu kabli do naprawy. Około godziny 17:30, podczas podnoszeniu zwoju kabla o masie 35 kg, powód poczuł silny ból kręgosłupa, uniemożliwiający dalszą pracę. W asyście kolegi udał się do punktu pielęgniarstwa, następnie powód został odwieziony do domu. Zespół powypadkowy zwrócił się do lekarza medycyny pracy z wnioskiem o opisanie, jakiego urazu doznał powód. Następnie zespół powypadkowy na podstawie opinii uznał, że wykonywana przez powoda czynność objawiła istniejące długotrwałe schorzenie. Powód wskazał, że z jego dokumentacji lekarskiej wynika, że gdyby powód pracy nie wykonywał, nie doszłoby do zdarzenia. Przyczyna wypadku przy pracy może być każdy czynnik spoza organizmu uszkodzonego, który może wywołać szkodliwe skutki, w tym pogorszyć stan zdrowia pracownika dotkniętego już schorzeniem samoistnym.

Strona pozwana (...) S.A. Oddział Zakłady (...) w K. nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie.

W odpowiedzi na pozew zarzuciła, iż zespół powypadkowy nie znalazł podstaw do uznania przedmiotowego zdarzenia za wypadek przy pracy z uwagi na brak urazu. W trakcie postępowania zwrócono się do profesjonalnej instytucji medycznej o wydanie opinii co do ewentualnego powstania urazu oraz zaistnienia przyczyny zewnętrznej zdarzenia. Z opinii lekarza specjalisty wynika, że w przypadku powoda mamy do czynienia z przewlekle postępującą chorobą zwyrodnieniową kręgosłupa, polegającą na istnieniu wielopoziomowych zmian o charakterze wypuklin międzykręgowych z cechami ucisku na worek oponowy. Lekarz specjalista podważył nagłość zdarzenia uznając, że zmiany zwyrodnieniowe kręgów pod postacią osteofitów oraz sklerotyzacji blaszek granicznych świadczą o przeciążeniu kręgosłupa od dłuższego czasu. Strona pozwana wskazała, że definicja wypadku przy pracy na podstawie obecnie obowiązującej ustawy różni się od definicji zawartej w ustawie wypadkowej z 1975r., i dla jego stwierdzenia niezbędne jest zaistnienie urazu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód D. S. był zatrudniony u strony pozwanej na stanowisku elektromontera w oddziale automatyki pomiarów (...).

W dniu 02.08.2011r. pracował na zmianie II rozpoczynającej się o godz. 14:00. Podczas podziału prac otrzymał polecenie uporządkowania elementów automatyki i kabli sterowniczych, składowanych w tunelu dojazdowym na poziomie zerowym budynku administracyjnego przy szybie (...). Praca ta polegała na ułożeniu zmagazynowanych elementów oraz przejrzaniu, oczyszczeniu i zakwalifikowaniu kabli do naprawy. Około godziny 17:30, podczas podnoszeniu zwoju kabla o masie 35 kg, powód poczuł silny ból kręgosłupa, uniemożliwiający dalszą pracę. W asyście kolegi powód udał się do punktu pielęgniarstwa, skąd został przewieziony do ambulatorium chirurgicznego w P.. Tam wykonano poszkodowanemu stosowne badania i podano środki przeciwbólowe.

Powód stosował odpowiednie środki ochrony osobistej, był zapoznany z ryzykiem zawodowym, odbył niezbędne szkolenia BHP.

Zespół powypadkowy nie uznał w/w zdarzenia za wypadek przy pracy z uwagi na brak urazu.

Dowód: akta osobowe powoda,

akta powypadkowe powoda,

zeznania powoda, k. 43

U powoda występuje zwyrodnieniowo-dyskopatyczna kręgosłupa, której objawy występowały od 2005r. W związku z zaostrzeniem dolegliwości bólowych kręgosłupa L-S powód w okresie od 2005-2011r. poddawany był kilkakrotnie leczeniu rehabilitacyjnemu. Dolegliwości bólowe w obrębie kręgosłupa powoda zaostrzały się w tym okresie. Podniesienie przez powoda zwoju kabli w dniu 02.08.2011r. spowodowało jedynie wystąpienie dolegliwości bólowych z powodu obecności już przed tym podźwignięciem wypuklin na wielu poziomach, głównie na poziomie L₅-S₁. U powoda w tym dniu nie wystąpił uraz w sensie medycznym.

Dowód: opinia biegłego sądowego K. C., k. 131

opinie biegłego sądowego D. R., k. 168-169

dokumentacja medyczna powoda, k. 13,14, 15-17 i 60-110

dokumentacja medyczna powoda z (...) S.A. w L.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 09. 167. 1322)., za wypadek przy pracy rozumie się zdarzenie nagle spowodowane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz, mające związek z pracą. Dodatkowo zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem orzecznictwa i doktryny zewnętrzną przyczyną wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego, zdolny w istniejących warunkach wywołać szkodliwe skutki, w tym także pogorszyć stan zdrowia pracownika dotkniętego już schorzeniem samoistnym. (por. Uchwała 7 sędziów SN z dnia 11 lutego 1963 r. III Po 15/62).

Przebieg zdarzenia z dnia 02.08.2011r. nie był pomiędzy stronami sporny. Istotą sporu było ustalenie, czy powód w tym dniu doznał urazu w sensie medycznym. W tym celu Sąd powołał w sprawie biegłych sądowych, którzy wydali opinie przydatne do rozstrzygnięcia sprawy. I tak biegły K. C.stwierdził, że podniesienie przez powoda zwoju kabli spowodowało jedynie wystąpienie dolegliwości bólowych z powodu obecności już przed tym podźwignięciem wypuklin na wielu poziomach, głównie na poziomie L₅-S₁. Wypukliny te spowodowały u powoda w przeszłości umiarkowane dolegliwości bólowe, a z powodu dźwignięcia wystąpił ostry zespół bólowy, ale z przyczyny wewnętrznej. Analogicznie stwierdził w swojej opinii drugi z powołanych w sprawie biegłych sądowych D. R.. Wskazał on, iż zdarzenie z dnia 02.08.2011r. nie było przyczyną schorzenia kręgosłupa lędźwiowego powoda, a u powoda występuje choroba zwyrodnieniowo-dyskopatyczna kręgosłupa, której objawy wystąpiły już w 2005r. Podniesienie zwoju kabla w spornym dniu nie spowodowało urazu w sensie medycznym, a dolegliwości bólowe, nie doszło zatem również do dalszego uszkodzenia organizmu tj. do dalszego urazu. Wobec dwóch zbieżnych opinii biegłych sądowych, którzy przeanalizowali szczegółowo całość dokumentacji medycznej powoda, Sąd nie znalazł podstaw do powoływania kolejnych biegłych, dlatego wniosek powoda w tym zakresie został oddalony.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że sporne zdarzenie nie może być uznane za wypadek przy pracy, albowiem nie spełnia przesłanki zaistnienia urazu z przyczyny zewnętrznej. Z tej przyczyny, powództwo na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych a contrario, podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach zastępstwa procesowego Sąd oparł na art. 98 k.p.c. i par. 11 ust. 1 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...). Sąd nie znalazł w rozpoznawanej sprawie podstaw do nieobciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego strony przeciwnej poprzez zastosowanie art. 102 k.p.c. Zasada w nim określona jest wyjątkiem od reguły zawartej w dyspozycji przepisu art.98 k.p.c. i jako taka stosowana jest przez Sąd tylko w przypadkach szczególnie uzasadnionych. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego z dnia 11.08.2010r. (IIPZ 21/10) „Art. 102 k.p.c. jest szczególnym rozwiązaniem, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagających do swego zastosowania wystąpienia szczególnych okoliczności.” Dodatkowo jak wskazał Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 03.02.2011r. (ICZ 171/10) „Nieobciążenie strony przegrywającej proces obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania przeciwnikowi z uwagi na jej sytuację majątkową może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy znajduje się ona w wyjątkowo ciężkiej sytuacji majątkowej, a wytaczając powództwo była subiektywnie przeświadczona o słuszności dochodzonego roszczenia”. Takie okoliczności po stronie powoda nie występują.